

Köbenhavn d. 31/10 - 43

Pedersfar døde den 30/10 - 43
og blev begravet den 4/11 - 43.

Kære derlyjvære.

Det er svært at give Udtryk for sine Tanker og Følelser, naar Døden kæder ind af Døden og tager en med sig, som man altid har set uimaaadelig høj og følt sig meget nøje knyttet til, som nøje, at det føles som om der bliver revet noget ind af en selv, noget man ikke kan slippe uden dyb Smerte.

Pedersfar var alle Dage en af de bedste Mand, jeg har kendt, et Forbilledet man saa op til, og som man saa gerne vilde ligne, men som man gerne ville sine koners Begravelse i Forhold til. Han forstod os, da vi var Børn som ellers kun Forældre gikjer at forstaa deres Børn. Aldrig utaalmodig og aldrig vanebrudt, ligegyldig blev meget af glædede ham, hvad enten det nu var med Børns uventede og naive Springemaal eller med Gæster som at komme ind at ride eller ind at høre. Og senere da vi blev voksne lærte vi

hans Lunde store Villen at kunde fra
nye Sider. Han var Humanist i alle sine
særeste Betydning, ikke en gold og hold Frø-
sager af Mennesket opfattet som et selv-
hjælps Væsen, der hviler i salig Beridskhed
over sit eget Værd, men en stille varm
Forkæmper for Troen paa det Gode i Mennes-
ket og paa det Godes endelige Sejr over
de store Tansluskter. Folk er ikke onde af
Natur, sagde han til. Men de ~~er~~ undertiden
synes at være det berov det mere paa
Tilfældigheden, Lydragelse eller Uvidenhed.

Bedstefar havde to Slogord: „~~ah,~~
~~ah~~ hvad betyder dog det“ og „jösses,
hvad har vi det ^{dog} godt i lille Danmark“.

Der var intet, der bed paa Bedstefar,
Shabun kunde være aldrig saa hørd, som
f. Eks. den Gung, han fik sit ene Ben ind-
lagt. Ah, hvad betyder dog det, jeg er jo
gammel nu og vi har det allesammen
godt bare vi ^{gjerne} vil.“ Og Lygelejerkerne,
der gassede ham fide op og lagde deres
professionelle alvorlige Ansigter til Side og
lyste af Glæde, naar Bedstefar stred paa
sig med sine djærve, slægterdige Bemærkin-
ger.

Desværre er Verden ikke saa god
som Bedstefar troede, og det eneste der
kan gøre os til det at tænke at den nogen-
sinde kan blive det er Tanken om at
den overhovedet formaa at froske Inden
som Bedstefar. Kun naar de engang bliver
i Færdel hører Krig, Ufred, Misinddelse
og Had op. Jeg tror de engang kommer
i Færdel, ~~og da vil de se at de~~
~~ikke kan holde ud at se hinanden~~
og jeg tror det, fordi jeg har
kendt dig, Bedstefar. Du var en Enkel, men
du var en Enkel, og du har sagt disse
gode Ord. En Dag vil de opvære, og med
denne dit minde leve.

Ja, kære her saadan synes jeg din
Far var.

Hvis I selv synes det, har jeg ikke
noget imod, at det jeg her har skrevet
om Bedstefar bliver holdt op, f. Eks. ved
Spisningerne — men da vi ikke kommer med.

Kærlig Hilsen til jer alle
Jens

(Far kan måske
selv læse det el.
event. Hans Peder)